

Sí, està claríssim. I aquest és un punt feble de la Reforma. Penso que les assignatures humanístiques (filosofia, llengües clàssiques, etcètera) són imprescindibles en la formació integral de qualsevol individu.

Els alumnes s'han adaptat bé al nou disseny curricular?

Bé, els ha costat. La Reforma suposa un canvi de metodologia, de vocabulari, etcètera i això requereix

d'un procés d'adaptació. Ara bé: adaptar-se a avantatges com l'atenció individualitzada i l'adaptació del currículum no les ha costat gens.

En quins aspectes pensa que la Reforma era necessària?

En primer lloc, per l'obligatorietat de l'escolarització dels catorze als setze anys. I d'altra banda, perquè penso que aquest sistema educatiu afavoreix molt més que l'altre les

persones que tenen dificultats acadèmiques que estan relacionades gairebé sempre amb problemes a nivell econòmic, familiar, etcètera. i en aquest sentit, és una reforma social important que contempla aspectes que el sistema anterior no contemplava.

Pilar Gallego i Garcés

Cap de departament de ciències socials a l'IES la Roca i professora de català
Llicenciada en Geografia i Història

Com avalua la marxa de la Reforma des de l'inici de la seva aplicació en aquest centre?

Ha estat difícil, però a poc a poc s'ha anat encarrilant més. El principal problema del centre va ser que coincidís l'inici de la Reforma amb l'inici de l'institut com a tal. És difícil perquè cal posar-lo en marxa; primer vam conviure amb l'escola Sant Jordi, després ens vam quedar sols, etcètera.

Quina ha estat la principal dificultat pel personal docent a l'hora de fer efectius els objectius de la Reforma?

Una manca de formació de cara a treballar amb un perfil d'alumne diferent, amb un perfil d'estudi diferent.

Els defensors de la Reforma afirmen que l'ESO s'adapta a les necessitats de cada un dels alumnes i ofereix un entorn més acollidor i estimulador que redueix el fracàs escolar. Des de la seva experiència, està d'acord amb aquesta afirmació?

Des del punt teòric sí, però des del punt de vista pràctic crec que farien falta més mitjans, més quantitat de professors, i més diners per poder treballar amb més materials.

Considera que l'actual sistema pot atendre les necessitats de cada alumne?

Els perfils d'alumnes que estan més als extrems de l'alumne mig són els que presenten més dificultats d'atenció. És a dir, unes necessitats educatives especials, considero que necessitarien més personal, més mitjans i més espai. I els alumnes que presenten unes necessitats educatives especials perquè tenen un nivell més alt és el repte que ara estem intentant assolir, per a poder oferir més del que estem oferint actualment.

La Reforma es caracteritza per

allargar l'ensenyament obligatori fins als 16 anys. En conseqüència, en aquest nou sistema romanen a les aules alumnes que als 14 anys segurament haurien optat per abandonar-les. Davant d'aquesta situació, considera que la Reforma es capaç de donar resposta al mateix temps a les necessitats dels alumnes més brillants i a aquells més desmotivats o amb més dificultats acadèmiques?

Aquests primers anys són els més difícils. Perquè aquests alumnes entre 14 i 16 anys que no voldrien estar a les aules, podrien deixar-les. No és obligatori, de fet, és obligatori que estiguin a l'institut fins als setze anys els alumnes que actualment estan cursant tercer d'ESO; aleshores, els primers anys, que eren de transició, sí que hi havia alumnes que eren com molt rebotats. Teòricament, això cada vegada ha de ser més assumit: què ja no és fins als 14, sinó que és fins als 16.

A les aules, l'existència de 3 o 4 alumnes conflictius, produeix una conversió de la resta envers conductes antisocials?

En un primer moment pot crear mal ambient, alguns els poden seguir, però al final la cosa es va reconduint i se'ls deixa més al marge.

Què ha de respondre a l'opinió d'alguns mestres que a l'ESO es tendeixen a anivellar nivells a la baixa?

Potser en els crèdits comuns el tipus de nivell que resulta més fàcil és un que et pugui seguir la majoria. Però la nostra obligació seria, fins i tot als crèdits comuns, oferir alternatives complementàries per als alumnes, entre cometes, més brillants. I per això també estan els crèdits variables.

És partidari d'agrupar els alumnes per nivells acadèmics?

L'experiència anterior a l'ESO era la que agrupava els alumnes per nivells acadèmics i per un sector molt important de l'alumnat va resultar un fracàs. Perquè va fracassar la Formació Professional i va fracassar doncs la intenció dels Plans de Garanties Socials i altres. Si tu vols, el BUP, amb les seves limitacions, funcionava; però només amb un segment de la població molt petit. Si la Reforma opta per crear, una altra vegada, nivells dins dels mateixos centres tornem a la situació inicial, no sé quina és la situació ideal, si hem d'atendre les necessitats del 100% de la població. És clar, si jo parlés com a professora de BUP que era, llavors m'era molt més fàcil que no pas ara que tinc molts perfils d'alumnes diferents. Però crec que s'haurà de trobar algun tipus de solució. Crec que encara no s'ha acabat de trobar.

Pensa que tots els docents de la Reforma haurien de ser llicenciats universitaris, amb independència de l'edat dels alumnes als quals ensenyen?

Si amb aquesta pregunta us referiu a què els del primer cicle han de tenir llicenciatura, crec que no, crec que potser un alumne de 12 anys necessita una persona que tingui, no només una formació sinó un saber transmetre unes metodologies de grup i dinàmiques que a les carreres universitàries no s'ensenyen, almenys actualment. Si totes les classes les ha de donar un llicenciat, el que haurien de fer és començar a introduir a les universitats, de cara als llicenciats possibles professors, assignatures que parlessin de conflictes a l'aula, de teràpies de grup, etc.

I si em parlu de cicles formatius i mestres de taller, crec que un bon fuster o un bon mecànic faria més que